

Identificarea sistemelor – Laborator 8

Identificarea modelelor de tip Output Error folosind metoda Gauss-Newton

Organizare

- Acest laborator se rezolvă independent de către fiecare student. Doar dacă există mai mulți studenți decât calculatoare, studenții se pot grupa câte doi la un calculator.
- Soluția constă din cod Matlab. Codul va fi verificat și rulat de către profesor, în timpul laboratorului, și prezența la laborator va fi validată doar dacă aveți o soluție funcțională și originală. Prezențele la toate laboratoarele trebuie să fie validate pentru eligibilitate la examen. Cum cel mult două laboratoare se pot recupera la sfârșitul semestrului, acumularea a trei sau mai multe laboratoare lipsă la orice moment de timp duce automat la pierderea finală a eligibilității.
- Discutarea ideilor între studenți este permisă și chiar de dorit, dar copierea sau schimbul direct de cod este interzis. Încălcarea acestei reguli va duce la invalidarea soluției.

Descrierea laboratorului

Fiecărui student i se alocă de către profesor un index pentru setul de date. Apoi, studentul descarcă fișierul Matlab ce formează baza laboratorului de pe pagina cursului:

http://busoniu.net/teaching/sysid2018/index_ro.html

Fișierul conține datele de identificare în variabila `id`, și separat datele de validare în variabila `val`. Ambele variabile sunt obiecte de tip `iddata` din toolbox-ul Matlab de identificare a sistemelor, vezi `doc iddata`.

Se știe în avans că sistemul este de ordinul 1, fără timp mort, și este afectat doar de zgomot de măsurare $e(k)$ pe ieșire. Ca atare, următoarea formă de tip Output Error este potrivită pentru modelarea acestui sistem:

$$y(k) = \frac{B(q^{-1})}{F(q^{-1})}u(k) + e(k) = \frac{bq^{-1}}{1 + fq^{-1}}u(k) + e(k)$$

cu parametrii $\theta = [f, b]^T$. Obiectivul nostru va fi implementarea metodei erorii de predicție pentru această structură particulară de model, folosind metoda de optimizare Gauss-Newton. Algoritmul este rezumat pe pagina următoare, într-un mod mai direct decât felul în care a fost explicat în curs, pentru a ajuta cu implementarea.

Cerințe:

- Calculați formulele recursive necesare în algoritm, pe hârtie sau la tablă. Indiciu: vezi cazul ARMAX de ordinul 1 exemplificat în curs.
- Implementați algoritmul și rulați-l pe datele de identificare, pornind de la valori *nenule* ale parametrilor inițiali.
- Pentru valorile (aproape) optime ale f și b obținute, creați un model de tip OE în formatul toolboxului de identificare, folosind `idpoly`. De notat că sintaxa funcției este `idpoly(A, B, C, D, F, 0, Ts)`

---

alege pasul α , parametrii inițiali θ_0 , pragul de convergență δ , și numărul maxim de iterații $\ell_{\max}$

inițializează counterul de iterații $\ell = 0$

calculează formulele recursive pentru $\varepsilon(k)$, $\frac{d\varepsilon(k)}{d\theta} = \left[\frac{d\varepsilon(k)}{df}, \frac{d\varepsilon(k)}{db} \right]^T$

repeat

cu parametrii curenți θ_ℓ :

aplică formulele recursive pentru a calcula $\varepsilon(k)$, $\frac{d\varepsilon(k)}{d\theta}$, pentru $k = 1, \dots, N$

calculează gradientul funcției obiectiv cu $\frac{dV}{d\theta} = \frac{2}{N} \sum_{k=1}^N \varepsilon(k) \frac{d\varepsilon(k)}{d\theta}$

calculează Hessianul aproximat al funcției obiectiv, cu $\mathcal{H} = \frac{2}{N} \sum_{k=1}^N \frac{d\varepsilon(k)}{d\theta} \left[\frac{d\varepsilon(k)}{d\theta} \right]^T$

aplică formula de actualizare Gauss-Newton: $\theta_{\ell+1} = \theta_\ell - \alpha \mathcal{H}^{-1} \frac{dV}{d\theta}$

incrementează counterul: $\ell = \ell + 1$

until $\|\theta_\ell - \theta_{\ell-1}\| \leq \delta$, sau $\ell_{\max}$ a fost atins

---

unde trebuie specificat zeroul inițial în B , constanta 1 inițială în F , și perioada de eșantionare se poate găsi de ex. în setul de date de identificare. Folosiți `compare` pentru a verifica performanța modelului pe datele de validare.

- Dacă modelul nu este suficient de bun, acordați α , δ și $\ell_{\max}$ (eventual împreună cu θ_0), pentru a îmbunătăți performanța.